

Школа квантових трансформацій Лариси Олійник

МЕТОДИЧНИЙ ПОСІБНИК

Практикум «Регресія: подорож у поле пам'яті»

Авторка семінару: Лариса Олійник

Заняття 1. Теорія і підготовка до занурення

Навіщо нам регресія? Занурення у квантове поле минулого

Чи трапляється так, що ти відчуваєш себе заручником власних звичок чи сценаріїв, не розуміючи, звідки вони беруться? Чи є у твоєму житті страхи чи обмеження, які здаються ірраціональними? Відповіді на ці питання часто лежать за межами свідомого розуміння, у глибинних шарах твого досвіду.

Регресія – це не просто подорож у минуле, щоб подивитися на нього. У квантовій парадигмі це стає інструментом для цілісної трансформації. Ми сприймаємо час не як лінійну стрічку, а як живе, багатошарове **поле інформації та енергії**. Кожна подія, кожен досвід, який колись стався, залишає свій відбиток у цьому полі.

Навіщо ми занурюємося в нього?

- Для зцілення травм. Травма – це не просто спогад, це енергетичний імпринт, який досі впливає на твоє тіло та свідомість. Під час регресії ми не переживаємо біль заново. Ми заходимо в минуле як «свідомий спостерігач», щоб знайти корінь цієї травми й змінити її вібрацію.

- Для розуміння життєвих сценаріїв. Ти дізнаєшся, звідки походять твої неконструктивні поведінкові програми. Чому ти раз за разом обираєш одне й те саме, навіть якщо це не приносить тобі щастя. Ти побачиш, де і коли був сформований цей сценарій, і отримаєш можливість свідомо його змінити.

- Для повернення втраченої енергії. Коли ми переживаємо складні події, частина нашої життєвої енергії «застрягає» в тому моменті. Вона стає недоступною для твого сьогодення, що призводить до відчуття виснаження. Регресія дозволяє тобі повернути цю енергію, зробити її своїм ресурсом і відчути себе наповненим.

Таким чином, наша мета – не застягнути у спогадах, а використати їх як **потужний ресурс** для свого сьогодення. Ми повертаємося, щоб знайти ключі до свободи, щоб вільніше і з більшою енергією йти вперед.

Регресія в квантовій парадигмі: час, простір і поле пам'яті

У нашому звичному сприйнятті час лінійний: він тече від минулого до майбутнього, як річка, у яку не можна увійти двічі. Але цей лінійний потік – лише ілюзія, яку створює наш розум.

У **квантовому полі** все існує інакше. Замість стрічки часу, існує безмежне, багатовимірне **поле пам'яті**. Усе, що колись сталося, і все, що

має статися, існує одночасно як інформація та вібрація. Минуле, сьогодення і майбутнє – це не окремі точки, а лише різні стани одного й того ж поля.

Наше тіло і наша свідомість є невіддільною частиною цього поля. Це означає, що, використовуючи свою свідомість як ключ, ми можемо отримати доступ до будь-якого досвіду, який ми колись пережили.

Регресія – це не подорож у часі. Це акт **свідомого налаштування** на певну вібрацію в цьому полі, щоб зчитати інформацію, яка впливає на тебе зараз.

Твоя свідомість – це промінь світла, яким ти можеш освітити будь-яку ділянку цього поля. Ця можливість дає нам неймовірну силу: якщо ми можемо свідомо взаємодіяти з минулим, ми можемо й змінити його вплив. Ми більше не заручники своєї історії. Ми можемо трансформувати енергетичні відбитки, що колись були створені, і звільнити свою енергію для свідомого творення майбутнього.

Корпускула і хвиля: трансформація застяглої енергії

Чи відчуваєш ти, що всередині тебе є щось, що заважає дихати на повні груди? Якийсь біль, страх чи стара образа, що ніби закам'яніла й стала частиною тебе? З позиції квантової парадигми — це і є корпускула.

Будь-яка травма, негативна установка чи невиражена емоція – це «згусток енергії». Це щільна, спресована вібрація, яка застягла в твоєму полі і займає місце, яке могло б належати радості й свободі. Цей «згусток» – твоя корпускула – здається нерухомим і непереборним.

Але в світі існує і протилежна сила – хвиля. Це стан спокою,тиші, чистого простору свідомості, де немає жодних обмежень. Це енергія без форми, без ваги. Це той самий стан, у якому перебуває твоє квантове поле. Саме тут відбувається диво. Коли ти свідомо входиш у поле і поєднуєш цю щільну **корпускулу** (твій біль) з вільною **хвилею** (твоєю свідомістю), відбувається **колапс хвильової функції**. Це не боротьба, а миттєва трансформація. Щільна енергія не розбивається, а м'яко розчиняється, повертаючись до свого природного, вільного стану.

Таким чином, ти не борешся зі своїми страхами. Ти просто даєш їм простір, де вони втрачають свою фіксовану форму й розчиняються, звільняючи твою енергію. Це твій внутрішній ключ до трансформації, що дозволяє перетворити найглибші рани на джерело внутрішнього спокою.

Пам'ять тіла vs Пам'ять розуму

Чи бувало так, що твоє тіло раптом реагує на щось, хоча ти не можеш пояснити чому? Раптова напруга в плечах, стиснутий живіт або прискорене серцебиття, яке не має логічної причини. Це сигнал, що твоє тіло пам'ятає більше, ніж твій розум.

Пам'ять розуму – це лінійний і часто неповний переказ подій. Розум може придушити травматичну ситуацію або забути її. Але твоє тіло – це прямий і чесний провідник. Воно пам'ятає все на клітинному рівні, зберігаючи досвід як **енергетичний відбиток**. Ті самі «згустки енергії» –

корпускули, про які ми говорили, – фізично проявляються у твоєму тілі як напруга, хронічні симптоми чи несвідомі реакції.

У роботі з регресією це усвідомлення є ключовим. Ми не шукаємо лише образ чи думку. Ми вчимося звертати увагу на тілесні відчуття, тому що вони є прямим доступом до енергетичного коріння проблеми. Тіло – це твій компас у полі пам'яті. Коли ти занурюєшся в регрес, ти не просто згадуєш, а відчуваєш, де і як енергія застягла.

Саме тому метод працює настільки глибоко: він дозволяє обійти захисні механізми розуму і йти прямо до суті – до тієї заблокованої енергії, яку твоє тіло так довго несло. Ми даємо тобі інструмент, щоб ти нарешті міг почути, що пам'ятає твоє тіло, і звільнити його.

Причини візиту: Коли твоє поле шукає відповідь

Люди приходять на сеанс регресії з різних причин. Кожна з них важлива, адже за будь-яким питанням стоять справжній, глибинний намір, який веде тебе до трансформації.

Найчастіше причиною є **заблокована енергія**, що проявляє себе в сьогоденні:

- незрозумілі фізичні симптоми. Це можуть бути фантомні болі, хронічна напруга чи хворобливі відчуття, яким лікарі не знаходять фізичної причини. Це часто є проявом енергетичного відбитка травми, отриманої в минулому. Тіло, як чесний провідник, пам'ятає все і сигналізує про застяглий імпринт;
- нав'язливі образи та сновидіння. Це можуть бути повторювані сни, видіння чи сильні емоційні реакції на певні події, які не пов'язані з твоїм поточним життям. Так твоє квантове поле намагається привернути твою увагу до інформації, яку необхідно усвідомити;
- стійкі життєві сценарії. Коли ти раз за разом потрапляєш в одні й ті самі ситуації, навіть якщо свідомо хочеш змінити їх. Це означає, що тобою керує несвідома програма, яку необхідно виявити та трансформувати.

Навіть якщо людина приходить через просту цікавість, варто сприймати це серйозно. Адже часто свідомий розум не може сформулювати питання, але твоє поле вже знає, чому ти тут. Справжній намір завжди проявляється в ході сеансу.

Створення простору для трансформації

Обстановка, в якій відбувається сеанс, має вирішальне значення. Наша мета – створити безпечний та комфортний простір, де свідомість може вільно занурюватися у своє поле.

- Тиша та усамітнення. Незалежно від того, чи працюєте ви в офісі, чи онлайн, домовтеся з учасником про повну тишу. Телефон, радіо, телевізор, а також родичі та домашні тварини не повинні відволікати. Навіть найменший сторонній звук може порушити концентрацію, яка необхідна для глибокої роботи.

- Нейтральна атмосфера. Не зловживайте сильними ароматами чи пахощами. Достатньо легкого, нейтрального запаху, який не викликатиме асоціацій та не заважатиме.
- Правильне освітлення. Приміщення має бути освітлене м'яко. Розташуйте джерело світла так, щоб воно не світило в очі учаснику. Це дозволить йому краще бачити внутрішні образи, які виникають перед заплющеними очима і не завжди є яскравими.

Технічне забезпечення та фіксація інсайтів

Для ефективної та безпечної роботи ми використовуємо мінімальне, але важливе технічне забезпечення.

Обов'язково робіть аудіозапис сеансу на диктофон. Це необхідно з кількох причин:

- для провідника: Сеанс може тривати півтори-дві години, і запам'ятати всі деталі, образи та ключові моменти просто неможливо. Прослуховування запису після сеансу допоможе тобі виявити нюанси, які були упущені, та отримати повну картину;
- для учасника: Після виходу зі стану регресу, учасник не завжди може згадати всі деталі. Можливість ще раз прослухати запис дає йому шанс повністю усвідомити інформацію, яку він отримав зі свого поля. Це допомагає закріпити трансформацію.

Сеанси онлайн

Робота по відеозв'язку можлива, але потребує особливої уваги до якості зв'язку та стабільного інтернету. Наша головна цінність – безпека. Під час занурення можуть виникати сильні емоції, і провідник має мати можливість швидко зреагувати, щоб допомогти учаснику. Тому переконайтесь, що ви і ваш клієнт знаходитесь в надійних умовах для зв'язку.

Роль провідника: навіщо потрібен Майстер

Часто виникає питання: чи можна самостійно працювати з регресією через медитацію? Хоча існують практики для індивідуальної роботи, ефективність глибокого занурення значно зростає за присутності провідника.

Ваша роль як провідника – це роль енергетичного якоря, який допомагає учаснику утримуватися в зміненому стані свідомості та пересуватися простором спогадів. Ви створюєш стабільний квантовий простір для безпечної подорожі.

Свідомість провідника: працюємо без упереджень

У роботі з регресією ваша свідомість як провідника є найважливішим інструментом. Щоб бути ефективним, необхідно залишити остронь власний світогляд, особливо якщо він ґрунтуються на певних релігійних або духовних навчаннях. Ми, провідники, повинні розуміти, що жодна думка не

може бути абсолютно повною, а **істина завжди ширша**, ніж ми можемо її собі уявити.

Мета провідника – не інтерпретувати побачене, а допомогти учаснику знайти справжню, чисту інформацію в його полі. Це означає, що ви не повинні накладати свої особисті переконання на досвід іншої людини.

Наприклад, якщо учасник бачить яскраве світло та тіньоподібні фігури, буде абсолютно неправильно одразу сказати: «Це до вас прийшов ангел». Натомість, ви маєте залишитися нейтральним провідником, адже це може бути:

- образ «білого світла» з позатісного досвіду;
- енергетичний відбиток операційної палати;
- спогад про перебування на театральній сцені;
- спогад про травматичний досвід, коли люди намагалися надати допомогу;
- або щось, що ще не проявилося.

Чисте спостереження та уточнюючі питання

Задача провідника – не коментувати й не оцінювати, а ставити уточнюючі питання, які допоможуть учаснику самому розкрити суть побаченого.

Коли учасник вигукує: «Це Ісус! Він любить мене!», не слід сперечатися чи погоджуватися. Натомість запитайте: «Які якості проявляє це світло? Що ти робиш поруч з ним?». Завдяки таким запитанням учасник сам зрозуміє, що «світло» – це не релігійна фігура, а універсальна енергія – природне явище, доступне всім.

Також неприпустимо ставити навідні питання! Навіть якщо ви впевнені в тому, що бачите, ваша впевненість може бути хибною. Запитання на кшталт: «Це на тебе наслала порчу бабка?» – це нав'язування думки. Ви повинні дати полю можливість самому показати деталі.

Завжди починайте із загальних питань. Наприклад, замість «Які на вас прикраси?» запитай: «Опишіть своє тіло. Ви вдягнений?». Якщо учасник згадує про одяг, запитайте: «Опишіть, який він». Це мінімізує будь-яке нав'язування і дозволяє чистій інформації з поля проявитися без перешкод.

Тільки дотримуючись цієї «техніки безпеки», ви зможете уберегти учасника від помилок і дозволите пізнати справжню, неспотворену реальність.

Як утримати потік?

• **Навігація.** У процесі сеансу учасник може «зависнути» на певному образі. Якщо це приносить йому задоволення, дозвольте затриматися, але не надовго. Якщо ж це момент, коли він готовий «заснути», твоя задача – м'яко повернути його в робочий стан.

• **Діалог.** Коли учасник довго мовчить, задавай уточнюючі питання. Не потрібно «настійно вимагати», просто підтримуй потік. Запитуй про деталі, навіть якщо вони здаються незначними.

Чому важливо вербалізувати?

Деякі практики дозволяють клієнтам мовчи спостерігати. Однак у нашему підході вербалізація є ключовим інструментом.

Коли учасник говорить про побачене, він переводить інформацію з підсвідомого поля у свідому реальність. Це дозволяє «закріпити» енергію і зробити її доступною для трансформації. Навіть якщо учасник згодом забуде зміст, акт проговорювання вже виконав свою головну функцію – звільнив енергію, що застригла. Це допомагає подолати початковий опір і поглибити занурення, переводячи досвід з «ілюзії» в реальний інструмент роботи.

Визначення наміру

Є два основні підходи, щоб виявити справжній намір людини:

1. попередня бесіда. Обговоріть з людиною її поточний стан, проблеми та сподівання. Це допоможе сформулювати початковий свідомий запит для роботи;
2. виявлення в ході сеансу. Якщо запит нечіткий, занурення в регрес саме виведе на поверхню справжню причину візиту. У ході сеансу твоє поле самостійно покаже тобі той енергетичний відбиток, який потрібно опрацювати.

Етапи проведення сеансу регресії

Кожен сеанс регресії – це структурована подорож, яку провідник проводить для учасника. Увесь процес складається з кількох ключових етапів.

1. **Занурення.** Розслаблення, підготовка та вхід у змінений стан свідомості.
2. **Активна робота в полі.** Свідоме спостереження та дослідження образів, відчуттів та інформації, що виникає в полі пам'яті.
3. **Трансформація.** Застосування квантової техніки для звільнення застриглої енергії та повернення у звичайний стан свідомості.

Етап 1 «М'яке занурення у стан свідомого спостереження»

Мета занурення – не ввести учасника в глибокий гіпноз, а допомогти йому досягти стану «м'якого трансу» – легкого розслаблення, при якому критичний контроль свідомості послаблюється, але усвідомлення залишається.

Не варто витрачати надто багато часу на розслаблення. Важливо не повне розслаблення тіла, а активізація образної пам'яті. Дозвольте учаснику змінювати позу, рухати руками – це не заважає, а навпаки, може допомогти йому краще відчувати й описувати образи. Ваша ціль – не знерухомити, а добитися, щоб учасник почав бачити, відчувати та сприймати інформацію з поля.

Безперечна перевага такого підходу в тому, що він є абсолютно безпечним. Учасник залишається в свідомості, що дозволяє йому повністю довіритися процесу.

Методи введення в потік

Щоб розпочати роботу, ми використовуємо ігрові або фантазійні техніки. Вони допомагають обійти логічний розум і увійти в контакт з підсвідомістю, яка говорить мовою образів.

Навіщо це потрібно? Наші справжні запити та застрягла енергія часто приховані за «логікою» і повсякденними проблемами. Фантазія стає містком до твого квантового поля.

Пропонуємо декілька технік.

Варіант 1. Техніка «Безмежне багатство»

Запропонуйте учаснику уявити, що він раптово став неймовірно багатим, отримавши спадок. Можливо, спочатку він буде опиратися, але м'яко наполягайте, пояснюючи, що це просто гра.

Задача: Перетворити цю фантазію на інструмент для дослідження.

Запитай: «Що ви зробили б для себе особисто?». Це питання обійде стандартні «рішення» і змусить його заглянути у свої справжні бажання.

Коли він згадає про подорожі чи інші мрії, запропонуй: «Уявіть, що ви вже там. Що ви бачите? Що відчуваєте?».

У цей момент свідомість перемикається на створення образів. Поступово, задаючи уточнюючі питання, ви переводите увагу учасника від вигаданих образів до реальних енергетичних відбитків з його власного життя, які потребують трансформації.

Варіант 2. Техніка «Символічна подорож у поле пам'яті»

Інший ефективний метод – це занурення через символічний портал. Ви пропонуєш учаснику уявити шлях до глибин його підсвідомості. Це може бути дорога, що веде до галівини, на якій росте могутнє Дерево Пам'яті – метафоричне відображення його внутрішнього світу. Усередині цього дерева знаходяться сходи, що ведуть углиб його історії, а в кінці спуску – двері або вікно, що є символічним переходом до минулого.

Коли учасник «відчиняє двері», він свідомо входить у простір свого минулого втілення. Це не просто уявна гра, а акт налаштування на вібрацію конкретного досвіду. У цей момент починається активна робота з полем.

Чому це працює? Підсвідомість говорить мовою символів. Образи дерева, сходів і дверей є універсальними архетипами, які допомагають обійти критичний розум і отримати доступ до глибинної інформації. Додатковий матеріал для аналізу ви можете отримати, звертаючи увагу на опис дерева (його породу, стан). Це дасть вам уявлення про психологічні особливості учасника.

Більш простим є варіант **«Коридор минулих життів»**. Можна запропонувати уявити «коридор», де кожні двері ведуть до окремого минулого втілення. Запропонуй учаснику вибрати ті двері, які найбільше притягають його енергетично (кольором, світлом чи іншими особливостями). Це дозволить його полю самостійно вивести на той досвід, який є найбільш важливим для трансформації.

Варіант 3. Техніка «Дорога життя як навігатор»

Цей метод також базується на образних конструкціях. Ви пропонуєте учаснику уявити, що він стоїть на своїй особистій «Дорозі життя». Завдяки

вашим уточнюючим питанням він описує її вигляд, напрямок руху та відчуття. Ця дорога стає візуальним навігатором, що дозволяє свідомо рухатися у поле свого минулого, зупиняючись у ключових точках.

Ви можеш запропонувати рухатися у зворотному напрямку, фіксуючи проміжки в 5, 10, 20 років, або просто спостерігати, до яких образів він «притягується».

Варіант 4. Техніка глибинного занурення «Від сьогодення до точки зачаття»

Щоб знайти справжній корінь проблеми, важливо зануритися максимально глибоко. Бажано провести участника через такі ключові етапи:

- Раннє дитинство. Пройти через дитячі спогади до віку 10, 5 років, а потім і до періоду немовляти. Це допомагає знайти енергетичні програми, що були сформовані ще в ранньому віці.
- Момент народження. Докладний досвід моменту народження дозволяє звільнити застриглу енергію і повернути відчуття пренатальної безпеки.
- Внутрішноутробний період і зачаття. Дослідження цього періоду дозволяє знайти точку входу душі в тіло та усвідомити основну життєву програму.

На цьому етапі ваша роль як провідника є критично важливою. Ви маєте бути максимально неупередженими. Не нав'язувати власні уявлення про те, як має виглядати реальність. Якщо участник говорить, що його душа увійшла в тіло на сьомому місяці вагітності, приймай цю інформацію. Ваша задача – лише ставити уточнюючі питання, а не направляти його на «правильний» шлях.

Що робити, якщо учасник має труднощі?

Немає нічого страшного, якщо учасник відчуває опір чи має труднощі із зануренням. Це не означає, що методика не працює. Це сигнал, що його поле захищається або що ви ще не знайшли потрібний «ключ» до його свідомості.

- Перезбудження. Якщо учасник хвилюється або сміється, це може бути проявом захисної реакції. Просто продовжуйте вести його, м'яко пропонуючи зануритися в процес.
- Невізуальне сприйняття. Деякі люди є кінестетиками або аудіалами, і візуалізація для них не є основним способом сприйняття. Звертайте увагу на те, як вони реагують. Можливо, вони відчувають щось на шкірі, чують звук, а не бачать картинку. Допоможіть їм зосередитися саме на цих відчуттях, щоб вони могли отримати інформацію.
- Логічний опір. Якщо учасник дуже раціональний, він може відкидати фантазійні образи. Дозвольте йому спочатку описувати «вигадані» картинки. Зазвичай, коли він розслабиться, його поле почне показувати йому справжні енергетичні відбитки, які суттєво відрізнятимуться від його фантазій.

Етап 2 «Активне спостереження – дослідження поля пам'яті»

Після того, як учасник занурився в змінений стан свідомості, починяється найважливіший етап – активне дослідження. Ваша роль як

проводника не лише вести, а й допомогти учаснику «зчитувати» інформацію з його поля.

1. Навігація в просторі. Почніть із загальних, відкритих питань, щоб з'ясувати, де знаходиться свідомість учасника.

- Опишіть місцевість, яку ви бачите. Це приміщення чи відкритий простір?
- Яка зараз пора року, погода?
- Чи є тут інші люди, об'єкти?

Якщо учасник описує будівлю, запропонуйте йому «увійти всередину», щоб дослідити її. Навіть другорядні деталі (інтер'єр, наявність дзеркал) допомагають підтримувати зв'язок зі зміненим станом і поглиблюють концентрацію.

2. Дослідження себе. Після того, як учасник освоївся в просторі, направте його увагу на самого себе.

- Опишіть, як ви виглядаєш? Почніть з того, що ви бачите.
- Якого ви віку, статі? У що ви вдягнені?

Важливо уникати **навідних питань**. Якщо учасник каже, що бачить довгу спідницю, не питайте: «Якого вона кольору?», а запитайте: «Опишіть, яку частину себе ви бачите?». Після цього можна уточнити: «Які ще деталі ви можете помітити?»

Зверніть увагу! Якщо учасник-чоловік описує себе в жіночому тілі, не вправляйте його. Це означає, що він максимально вжився в образ. Дозвольте йому продовжувати розповідь від імені того втілення.

3. Пошук ключових маркерів часу. Щоб ідентифікувати епоху, ви можете направляти учасника на пошук «документальних» свідчень, які збереглися в його полі пам'яті.

Запропонуйте йому зазирнути в місце, де можуть бути листи, газети, книги.

Запитайте про шрифт, дати, стиль картинок.

4. Техніка «Погляд у дзеркало». Коли учаснику складно описати своє обличчя, ви можете використати техніку «Погляд у дзеркало». Запропонуйте йому уявити, що він бачить своє відображення у будь-якій поверхні (дзеркало, вода, полірований метал). Цей образ завжди зберігається в полі. Завдяки цій візуалізації, він зможе «зчитати» і візуалізувати свій зовнішній вигляд з того втілення.

5. Занурення у позатілесні стани. Коли ви проводите учасника через момент народження, його свідомість може опинитися у незвичніх місцях. Це може бути простір між життями, «хмарність» або «блілий» простір. Ваша задача – бути максимально неупередженим. Не намагайтесь «пояснити» це явищами з релігії чи власного досвіду. Просто попросіть учасника описати все, що він бачить і відчуває. Тільки так ви зможеш отримати чисту інформацію про основну програму чи завдання його душі, які були сформовані до моменту фізичного втілення.

Варіанти розвитку подій, коли поле говорить по-іншому

На етапі активного спостереження не завжди все йде за планом. Але це не є проблемою – це просто ознака того, що поле комунікує з нами

незвичним чином. Ваша задача як провідника – бути готовим розпізнати ці сигнали і знайти правильний підхід.

1. Учасник не бачить образів і не має відчуттів

Цілком можливо, що свідомість ще не «налаштувалася» на потрібну вібрацію. У цьому випадку запропонуйте переміститися у часі до іншого періоду життя, щоб знайти **точку входу в поле**. Наприклад, можна спробувати знайти яскравий спогад з дитинства або ж, навпаки, зануритися до моменту народження. Це допоможе свідомості «зачепитися» за конкретний енергетичний імпринт і розпочати роботу.

2. Робота через сенси, а не образи

Не у кожного яскраво розвинене візуальне сприйняття. І це не недолік. Це просто особливість, яка дозволяє зчитувати інформацію по-іншому. Якщо візуальний канал не працює, перейдіть до сенсорного чи емоційного. Задавайте питання, що активують почуття: «Яке відчуття в тебе зараз?» або «Що ця ситуація для тебе означає?». Часто глибинні відповіді, застряглі в полі, виходять саме через емоції та усвідомлення, як це було з клієнтою, яка відчула біль і зрозуміла, що була вбита в минулому житті.

3. «Зона хмарності» або «туман»

Образ туману чи хмарності – це чиста, недиференційована енергія квантового поля. Вона ще не «сколапсувала» в образ чи подію. Іноді це може бути свідома або підсвідома перешкода, якщо учасник не хоче щось бачити. Ваше завдання – не змушувати, а м'яко направити свідомість. Запропонуйте учаснику придивитися до туману, знайти в ньому найменшу деталь – промінь світла, відблиск, інший відтінок. Цей «фокус» допоможе його наміру «стиснути» енергію, щоб вона перетворилася на конкретний образ.

4. «Зона темряви»

Якщо учасник говорить, що знаходиться в темряві, це може бути не темрява перед заплющеними очима, а енергетичний відбиток перебування у внутрішньоутробному стані. Це надзвичайно цінна інформація.

- Запитайте про відчуття: «Вам комфортно? Ви відчуваєте себе в безпеці?»
- Дослідіть, чи є там верх і низ.
- Запитайте, чи відчуває він емоції матері. Ця робота дозволяє торкнутися найперших програм, які були закладені до моменту народження, і знайти їхній вплив на поточне життя.

«Темний простір»: повернення до витоків

Якщо учасник, занурюючись глибше, потрапляє у «темний простір», це може бути його місце походження – стан енергетичної сутності до моменту фізичного втілення. Це не темрява в звичайному розумінні, а простір чистої свідомості та потенціалу.

Ваша задача – допомогти учаснику дослідити цей простір. Ставте уточнюючі питання:

- «Які якості у цього простору?»
- «Чи відчуваєш ти себе в ньому комфортно?»
- «Чи є тут інші сутності, енергії?»

Часто в цьому просторі учасники бачать Джерело Світла. Це не релігійна фігура, а первинна, універсальна енергія. Запропонуйте учаснику свідомо злитися з цим світлом. Цей процес є природним і викликає відчуття всеосяжної любові, спокою та глибокого катарсису. Це мить усвідомлення, яка знімає психологічну напругу, накопичену роками.

«Рідна домівка»: зцілення болю розлуки

Після злиття зі світлом попросіть учасника відчути напрямок до його «рідного місця» – простору, де існують такі ж, як він, енергетичні сутності. Це може бути не обов'язково планета чи галактика, а певний вимір або поле свідомості. Допоможіть йому описати це місце і все, що він там зустрічає.

Спогади про «рідний дім» часто супроводжуються глибоким душевним болем. Це біль розлуки, який міг бути неусвідомленим до сеансу. Дозвольте учаснику прожити його. Сльози полегшення – це природний процес, який допомагає звільнити цю застриглу енергію.

Приклад із практики. Одна з учасниць ніяк не могла зрозуміти, чому її приваблює пустельна планета. Заглибившись далі, вона раптом згадала, що в одному зі своїх втілень відпочивала там з друзями. Згаданий біль розлуки з ними був знятий. Вона зрозуміла, хто вона і навіщо прийшла на Землю.

Ці глибинні занурення допомагають не лише зняти біль, а й повернути відчуття власного походження, зрозуміти свою програму життя та знайти відповіді на найважливіші питання.

Дослідження нестандартних форм існування

На етапі активного спостереження учасник може отримати досвід, що виходить за межі людського розуміння. Важливо бути готовим до цього, не дивуватися і не нав'язувати власні інтерпретації. Наше квантове поле зберігає досвід існування в будь-яких формах, і кожна з них є цінною.

1. Нелюдські форми свідомості

Іноді учасник може побачити себе не в людському тілі. Це може бути будь-яка інша форма свідомості – від міфічних істот до неживих об'єктів. Ваше завдання – попросити учасника максимально докладно описати це існування, його відчуття і роль.

Приклад із практики. Одна учасниця відчувала себе гірською скелею, що насолоджувалася морським бризом. Цей досвід допоміг їй усвідомити, що її відчуття спокою і насолоди були пов'язані з цим «нелюдським» існуванням. Пам'ятайте: незалежно від того, наскільки дивним здається цей досвід, він є частиною істини учасника. Ваша роль – допомогти йому знайти в цьому досвіді сенс і ресурс для поточного життя.

2. Технологічні образи

Якщо учасник бачить технічні пристрой, попросіть його описати їхню функцію і призначення. Навіть якщо він не зможе пояснити принцип роботи, його опис «на пальцях» може дати важливі підказки про його роль у тому втіленні.

Робота зі страхом: Проходження через смерть

Один з найважливіших і терапевтично цінних моментів сеансу – це проходження через момент вмирання в минулому житті. Це допомагає не просто подолати, а повністю звільнитися від страху смерті, який часто є неусвідомленою причиною багатьох життєвих обмежень.

- Детальне дослідження. Попросіть учасника прожити цей момент крок за кроком, концентруючись на кожному відчутті та образі.
- Погляд збоку. Часто в цей момент свідомість виходить з тіла, і учасник може бачити себе збоку або згори. Це підтверджує, що свідомість є окремою від фізичної форми.
- Підбиття підсумків. Після виходу з тіла, запитайте про те, які висновки зробила його суть з цього життя. Які невирішені завдання залишилися? Які енергетичні відбитки впливають на поточне існування?

Цей процес перетворює страх у мудрість, а біль – у ресурс, який допомагає учаснику усвідомити мету свого поточного втілення.

Додаткові поради для провідника

Для того, щоб ваша робота була максимально ефективною, пам'ятайте про ці важливі аспекти ведення сеансу.

1. Допомога через внутрішнє відчуття

Ви можете використовувати власну уяву, щоб уявити образи, які описує учасник. Це допомагає вам краще орієнтуватися в його полі та ставити правильні питання. Однак, будь обережним: твоя уява – це лише інструмент. Важливо залишатися нейтральним провідником і не нав'язувати власне бачення. Завжди ставте відкриті, непрямі питання, щоб учасник сам знаходив відповіді.

2. Емоційне звільнення

Якщо учасник починає плакати, дозволь йому це. Сльози – це не ознака слабкості, а потужний терапевтичний інструмент. Вони є фізичним проявом звільнення застряглої енергії та колапсу болючої інграми. Не перешкоджайте цьому процесу. Поясніть, що це природний спосіб організму відпустити травму, і сльози є доказом того, що відбувається зцілення.

3. Фокус на досвіді, а не на вині

Ваше завдання – не звинувачувати. Навіть якщо учасник бачить себе в ситуації, де він припустився помилок, не посилюйте почуття провини. Нагадайте, що в квантовому полі немає понять «добра» чи «зла», а є лише досвід. Головне – не помилки, а усвідомлення, яке він отримав завдяки цьому досвіду, і те, як це допомагає йому розвиватися.

Етап інтеграції

Після повернення у звичайний стан свідомості виділіть 20-30 хвилин для обговорення. Це етап інтеграції, коли розум «наздоганяє» інформацію, отриману з поля. Особливо це важливо, якщо досвід був позатілесним або нелюдським, адже свідомості буває складно перевести ці відчуття на мову слів.

Завершення сеансу

Тривалість сеансу краще не перевищувати 2 години, оскільки це енергоємний процес. Після закінчення роботи запропонуйте учаснику чашку чаю та нагадайте, що він відчуватиме себе чудово. Цей простий жест допоможе заземлити його, закріпити позитивні відчуття та завершити трансформацію.

Примітка. Навчання здійснюється в Школі квантових трансформацій Лариси Олійник.
